

326 *Confessio generalis* – bűneinkről vallástétel, különösen úrvacsora előtt
szöveg: Debrecen, 1560 | dallam: Kolozsvár, 1744

Kiemelt versek: 1–4., 10–16. A keretező versek együtt, a közbülsők két csoportban váltakozva is énekelhetők.



1. Min-den-ha - tó Úr Is - ten, mi, bú - nös em-be - rek,



Gyó-nást és val-lást te-szünk mint tö - re - del - me - sek.

2. Mert mi igen vétkeztünk Istenséged ellen,
Mint teremő, megváltó és szent Atyánk ellen.
3. Életünknek rendiben igen megbántottunk,
Mi nagy sok bűneinkkel téged bosszantottunk.
4. Gonosz szóval, szándékkal, látással, hallással,
Irigységgel, mordsággal, rágalmazásokkal.
5. Szitkos, átkos voltunkkal, haragtartásunkkal,
Hamisan mi hitünket gyakran mondásunkkal;
6. Isteni káromlással és hitetlenséggel,
Mi nyomorúságinkban békételességgel.
7. Istennek szent ígését noha gyakran halljuk,
De mibennünk majd semmi gyümölcsét nem látjuk.
8. Az isteni és atyafiúi szeretet
Nincsen bennünk, de vagyon éktelen, rút élet.
9. Bujaság és torkosság, megfojt a kevélység;
Telhetetlen s átkozott, izgat a fősvénység.
10. Mint tengernek fővénye megszámlálhatatlan:
Azonképpen mi bűnünk nálunk tudhatatlan.
11. Azért mi is magunkat Istenséged előtt,
Bűnösöknek vádoljuk mind e világ előtt.
12. Ne nézd mi bűneinket és gonoszságinkat,
De tekintsd kegyelmesen irgalmasságodat.
13. És el ne feledkezzél te ígéretedről,
A bűnösökhöz való kegyelmességedről.